

[Bernhard Baunsgaard]

at tiltræde en international aftale lovede, at vi ville fremskaffe varetægtssurrogater til anbringelse af unge. Det er godt, at socialdemokraterne, nu de er kommet i opposition, fremsætter forslag herom, og vi må naturligvis have sådanne pladser. Så vidt jeg husker, findes der ikke den slags pladser vest for Store Bælt.

Når det er sagt, vil jeg gerne tage fat på den anden side af sagen. Jeg tror, det var venstres ordfører, der sagde: naturligvis skal der være pladser nok, og det vil jeg gerne have at vi lige tænker over et øjeblik. Pladser nok!

Vi har jo herhjemme under den nuværende justitsminister gennemført, at folk, der har ventet for længe på at komme til at afsone de indespærringsdomme, de er idømt, bliver benådet, og jeg har ikke på fornemmelsen, at kriminaliteten i den anledning er steget.

Jeg vil også minde om, at i USA er det delstaterne, der bestemmer antallet af pladser, og i Texas – så vidt jeg husker – satte man sig for, at der skulle være pladser nok, derfor har man i de senere år ustandselig bygget nye pladser i fængslerne, men der er stadig væk mangel på dem.

I en anden delstat i USA, Minnesota, gik man den modsatte vej. Dér meddelte man domstolene: der er så og så mange pladser til rådighed, vær venlig at anvende dem fornuftigt, så det er de værste forbrydere, der bliver spærret inde, mens de andre slipper med advarsler, bøder og betingede straffe.

Jeg tror, vi skal huske dette, for jeg tror, der er noget helt rigtigt i læresætningen: der vil aldrig blive anbringelsespladser nok, der vil aldrig være overskud af anbringelsespladser. Anbringelsespladser i fængsler eller som her i sikkerhed udenfor, i varetægtssurrogater, vil altid blive udnyttet fuldt ud, og derfor er det, så vidt jeg kan skønne, nødvendigt at supplere det socialdemokratiske folketingsbeslutningsforslag med den besked til domstolene: der er så og så mange anbringelsespladser, og så har I værsgo at vurdere og kun anbringe de unge i disse anbringelsespladser, når det er helt afgørende nødvendigt. Ellers vil vi opleve, at vi år efter år kan stå og diskutere, om der er pladser nok. Vi må huske på, at Danmark indtager en lidet hæderværdig stilling med hensyn til fængselsdomme sammenlignet med Sverige og

sammenlignet med et land, vi gerne vil sammenlignes med: Holland.

Birgith Mogensen (CD):

Det er en kendsgerning, at dommere landet over de sidste 2–3 år har været tvunget til enten at give unge 15–17-årige ret hårde forbrydere tiltalefrafald eller at dømme dem til anbringelse i fængsler. Vi er enige i, at begge løsninger har været utilfredsstillende, og derfor er det glædeligt, at justitsministeren og socialministeren har fundet hinanden med hensyn til den rigtige opbevaring af nævnte kategori af ungdomskriminelle.

I samarbejde med amtskommunerne er der allerede etableret et antal pladser i sikrede sociale døgninstitutioner. Eksempelvis kan nævnes, at amtsrådet i Nordjylland ret hurtigt vil etablere 10–15 pladser i en lukket institution, og lignende foranstaltninger er som bekendt i støbeskeen i flere andre af Danmarks amter.

Det er CDs opfattelse, at der ikke behøves lovgivning på dette område. Det er sund fornuft, at disse humane foranstaltninger kan effektueres administrativt, og jeg er sikker på, at samtlige folketingspartier ser velvilligt på det arbejde, som er i fuld gang. Derfor er det vel unødvendigt at tilføje, at CD er tilhænger af den skitserede løsning.

Lenger (VS):

Vi vil meget gerne støtte det socialdemokratiske forslag, men jeg vil godt bede den socialdemokratiske ordfører, når han om lidt kommer på talerstolen, oplyse, hvorvidt der efter socialdemokratiets mening er pladser nok for tiden, efter at der er fremkommet nogle oplysninger fra justitsministeren, siden socialdemokratiet fremsatte forslaget.

Vi fik oplyst i folketingets retsudvalg, at der var tilvejebragt en del flere pladser, og man kunne måske sige, at den problemstilling, som socialdemokratiet rejser, i hvert fald er delvis løst med genåbningen af Sølager, udvidelsen af kapaciteten på Sønderbro og tilvejebringelsen af nogle private plejepladser samt nogle pladser i Jylland, hvor der ikke har været nogen tidligere.

Men jeg vil godt tilføje, at vi mener heller ikke, det bare går ud på at skaffe flere pladser. Spørgsmålet er vel, om det ikke først og fremmest er for vores egen – vi mere velme-